

ἔχον κριμασμέν' 'ς τὸν λιμό μ' σὰ γκόλφ', γιὰ νὰ μὴ μὶ πιάψ' τοῦ κακοῦ μάτ' κὶ τὰ κακὰ πνέματα Περίστ. || "Ἀσμ.

"Ὅσο 'ναι ὁ Γρίβας ζωντανός, τ' ἄρματα δὲν τὰ ρίχνει, τὶ τὰ 'χω ἀγκόλφι καὶ σταυρὸ κι αὐτὰ μόν' προσκυνάω "Ηπ.

Γκόλφι νὰ τὰ 'χω 'ς τὸ πλευρὸ καὶ νὰ τὰ βγάλω πέρα, ποὺ μ' ἔκραξαν μ' ἀπαντοχὴ φίλο, ἀδελφό, πατέρα

Δ. Σολωμ. ἐνθ' ἄν. Συνών. φ υ λ α χ τ ὶ ρ ι, φ υ λ α χ τ ῆ ρ ι ο, φ υ λ α χ τ ὶ, χ α ῖ μ α λ ῖ. 2) Σφαιροειδὴς πόρπη, χρυσῇ ἢ ἀργυρῇ ἐπὶ ἐρυθροῦ ἀχειριδίου χιτῶνος Σύμ.

Β) Μεταφ. 1) Πρᾶγμα πολύτιμον, τιμαλφές, ὑπεραγαπητὸν Θῆρ. Κάμπ. Πελοπν. (Βραχν. Δημητσίαν.) Προπ. ('Ἀρτάκ.) Σάμ. Στερελλ. (Γραν.)—Α. Βαλαωρ., "Εργα 3, 242 Ν. Πολίτ., Παροιμ. 3, 675—Λεξ. Δημητρ.: Τὴν ἔχει γκόλφι καὶ σταυρὸ (δηλ. τὴν γυναῖκα ἐπὶ ἀνδρὸς τιμῶντος καὶ ὑπεραγαπῶντος τὴν γυναῖκα του· συνών. ἡ λογία «ὀμνύει εἰς τὸ ὄνομά της») κοιν. 'Ἡ Νίκινα ἔνα τό 'χει κὶ τό 'χει γκόλφ' Γραν. || "Ἀσμ.

Χίλιες φορὲς 'γώ, Κίτσο μου, τό 'χω νὰ σὲ κρεμάσουν παρὰ νὰ χάσης τ' ἄρματα, τὰ ὁμορφα τσαπαζία, ποὺ τὰ 'χε γκόλφι καὶ σταυρὸ ὁ ἄντρας μου ὁ λεβέντης Βραχν.

Νάνι τοῦ ρήγα τὸ παιδί, τοῦ βασιλιᾶ τ' ἀγγόνι, ποὺ τό 'χει ἡ μαννούλα του ἐγκόλφι καὶ τ' ἀμώνει (ἀμώνει = ὀρκίζεται) 'Ἀρτάκ.

Μαλαματένε μου σταυρέ, γκόρφι μου 'ιαμαντένον, ὥς πότε θὰ σὲ καρτερῶ καὶ θὰ σ' ἀπολημένω; (ἀπολημένω = περιμένω) Κάμπ.

Εἶχ' ἀγαπήσει μιὰ φορὰ
'ς τὸ πρῶτο τὸ ταξίδι μου
μιὰ καλογιαννοπούλα,
γκόλφι τοῦ λόγγου ἀτίμητο
καὶ σὰν ἐμὲ φτωχοῦλα

Α. Βαλαωρ., ἐνθ' ἄν. Συνών. κ α μ ἄ ρ ι. 'Ἡ σημ. καὶ Βυζαντ. πολλὰ, ὡς π.χ. Θανατ. Ρόδ., στ. 130 (ἐκδ. Wagner, σ. 36) «ἀμμέ τ' ἐγκόρφικ τὰ χρυσᾶ, ποὺ κρέμονται 'ς τὰ στήθη».

'Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. Γκόλφη Κέρκ. (Καρουσ.) καὶ ὡς ὄν. ὑπὸ τὸν τύπ. Γκόλφης Στερελλ. (Δεσφ.) καὶ θηλ. Γκόλφω Λευκ. (Φτερν.) κ.ά.

γκολφοβόλι τό, ἐνιαχ. κορφοβόλι Νάξ. ('Ἀπύρανθ.)

'Εκ τοῦ οὐς. γ κ ὁ λ φ ι, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ τύπ. κ ὁ ρ φ ι, καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -β ὁ λ ι.

Μεγάλη ποσότης ἐ γ κ ο λ π ῖ ω ν 1. Συνών. γ κ ο λ φ ο θ ἑ μ ι.

γκολφοθέμι τό, ἐνιαχ. κορφοθέμι Νάξ. ('Ἀπύρανθ.)

'Εκ τοῦ οὐς. γ κ ὁ λ φ ι, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ τύπ. κ ὁ ρ φ ι, καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -θ ἑ μ ι.

Γ κ ο λ φ ο β ὁ λ ι, τὸ ὅπ. βλ.

γκολφούκλα ἡ, ἐνιαχ. κορφούκλα Νάξ. ('Ἀπύρανθ.)

'Εκ τοῦ οὐς. γ κ ὁ λ φ ι παρὰ τὸ ὅπ. καὶ κ ὁ ρ φ ι, καὶ τῆς μεγεθ. καταλ. -ο ὕ κ λ α.

Μεγάλον γ κ ὁ λ φ ι ἐνθ' ἄν.: Εἶδα κορφούκλα 'ν' εὐτή, μωρὴ παιδί μου; Βγάδ' τηρε, γιὰτ' εἶναι σιχαμός! Νάξ. ('Ἀπύρανθ.) Συνών. γ κ ι ο λ φ ἄ ρ α.

γκόμενα ἡ, κοιν. γόμενα Χίος (Φυτ. κ.ά.) γκόμενα γόμενος ὁ, σύννηθ.

'Εκ τοῦ 'Ισπαν. g ó m i n a = σῆμα κατατεθὲν καλλυντικῆς ἀλοιφῆς τῶν τριχῶν τῆς κεφαλῆς τῶν γυναικῶν, προερχομένης ἐξ 'Αργεντινῆς (1935).

1) 'Ἡ φίλη, ἡ ἐρωμένη, ἰδίως ἐπὶ κακῆς σημασίας, ἡ παλλακή, καὶ ὁ φίλος, ὁ ἐρωμένος κοιν.: Τὴν ἔχει - τὴν ἔπιασε γκόμενα, τὸν ἔχει - τὸν ἔπιασε γκόμενο. 'Ὁραία γκόμενα βρήκες κοιν. 'Ἀ δώκης το 'ς τὴ γόμενά σου ποὺ ἀγαπᾷ σε (νὰ τὸ δώσης στὴ φίλη σου ποὺ σὲ ἀγαπᾷ) Χίος (Φυτ.) Συνών. ἀ γ ἄ π η 3, ἐ ρ ω λ ἄ β ο ς 2, φ ι λ α ι ν ἄ δ α, φ ῖ λ ο ς. 2) Νεῖνις (ἡ σημασία πρόσφατος καὶ μάλιστα τῆς ἀστικῆς argot) συννηθ.: "Ε, ρέ, μιὰ γκόμενα! (θαυμαστικῶς: τί ὠραία κοπέλα) 'Αθῆν.

γκομενάκι τό, σύννηθ.

'Εκ τοῦ οὐς. γ κ ὁ μ ε ν α καὶ τῆς ὑποκορ. καταλ. -ά κ ι.

'Ἡ ἐρωμένη, θωπευτικῶς σύννηθ. Συνών. φ ι λ α ι ν ἄ δ ο ὕ λ α, φ ι λ ε ν ἄ δ ῖ τ σ α. β) 'Ὁραία καὶ μικρὰ νεῖνις ἐνιαχ.

γκομενάκις ὁ, σύννηθ.

'Εκ τοῦ οὐς. γ κ ὁ μ ε ν α καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ά κ ι α ς, ὀρμηθείσης ἐκ λέξεων δυσφημιστικῶν, ὡς γ υ ἄ λ ἄ κ ι α ς, γ υ ν α ι κ ἄ κ ι α ς, π ο υ τ ἄ ν ἄ κ ι α ς, χ α π ἄ κ ι α ς κ.τ.τ.

'Ερωτόπληκτος, ἐρωτύλος σύννηθ. Συνών. ἐ ρ ω τ ἄ κ ι α ς, κ ο ρ τ ἄ κ ι α ς.

γκομενάρα ἡ, σύννηθ.

'Εκ τοῦ οὐς. γ κ ὁ μ ε ν α καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ά ρ α, διὰ τὴν ὅπ. βλ. -ά ρ ο ς.

'Ἡ εὐσωμος καὶ εὐειδὴς ἐρωμένη σύννηθ.

γκομενίζω σύννηθ.

'Εκ τοῦ οὐς. γ κ ὁ μ ε ν α καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ί ζ ω.

'Ερωτοτροπῶ σύννηθ.: "Ὁλη τὴν ἡμέρα γκομενίζει καὶ δὲν ξεστραβώνει νὰ κάμη καμμιὰ δουλειά. Γυρίζει ὅλη μέρα καὶ γκομενίζει.

γκομενίλικι τό, σύννηθ.

'Εκ τοῦ οὐς. γ κ ὁ μ ε ν α καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -λ ῖ κ ι.

'Ἡ ἐρωτοτροπία σύννηθ.: 'Ο νοῦς του εἶναι συνέχεια 'ς τὸ γκομενίλικι. Πολὺ 'ς τὸ γκομενίλικι τό 'χεις ρίξει τώρα τελευταία.

γκομενοδουλεῖα ἡ σύννηθ.

'Εκ τῶν οὐς. γ κ ὁ μ ε ν α καὶ δ ο υ λ ε ῖ ἄ.

Γ κ ο μ ε ν ι λ ῖ κ ι, τὸ ὅπ. βλ., σύννηθ.: Κάποια γκομενοδουλεῖα ἔχεις καὶ δὲ διαβάξεις τὰ μαθήματά σου. Οἱ γκομενοδουλεῖες τὸν ἔκαμαν κ' ἔχασε τὴ δουλειά του σύννηθ. Συνών. ἐ ρ ω τ ο δ ο υ λ ε ῖ ἄ.

γκόν ἄκλ. σύννηθ.

'Εκ τῆς ἀγγλ. φρ. g o o n, (= προχώρει) λεγομένης ὑπὸ τῶν μεθυσκομένων "Αγγλων πρὸς ἀναχώρησιν ἐκ τοῦ καπηλείου.

'Επὶ ὑπερβολικῆς μέθης καὶ κατ' ἐπέκτασιν ἐπὶ ὑπερβολικῆς φαγοποσίας ἐνιαχ.: Εἶναι γκόν 'ς τὸ μεθύσι ἐνιαχ. Στρώθηκε 'πὸ τ' ἀπόγιομα 'ς τὴν ταβέρνα κ' ἤπιε, ἤπιε καὶ

